

Az édesanya.

Mindnyájan tudjuk kik voltak a kis Jézus szülei: Szűz Mária, nevelőatyja pedig Szent József volt, aki ácsmesterséggel kereste kenyerüket, Názáret városában. Itt növekedett a gyermek Jézus szüleinek örömére és büszkeségére. Lassanként megtanulta ő is az ácsmesterséget és szorgalmasan segített nevelőatyjának a munkában.

Egy rossztermésű esztendőben azonban nagy nyomorba jutottak Názáret lakói. Nagy szegénységbe jutottak a kis Jézus szülei is. Egy alkalommal, amikor észrevette, hogy édesanyja neki terít csak az asztalnál, s amijük volt, elébe tálalta.

A kis Jézus azonban észrevette ezt s így szólt anyjához:

— Miért nem költitek el vacsorátokat ti is velem, atyámmal, mikor eddig mindig együtt ettük meg esti ételünket?

Mária megsimogatta jószívű gyermeke fürtös haját s így válaszolt:

— Atyád és én már megettük vacsoránkat. Ez, amit az asztalra tettem, már mind a tiéd.

A kis Jézus azonban jól tudta, hogy mi az oka annak, hogy szülei most nem ültek vele asztalhoz. Hetek óta nem volt munka, nem készült ág, asztal, székek, szekrény, böleső a műhelyben. A kis Jézus csöndesen fohászkodott Mennyei Atyjához, majd csendesen megvacsorázott.

Mikor aztán álmra hajtották fejüket, a kis Jézus sokáig nem tudott elaludni, de azért úgy tett, mintha aludnék, hogy ne zavarja jó szüleit. Közben azon gondolkozott, hogyan segíthetné ki nagy szegénységükből jó szüleit. Amint így gondolkozott, nemsokára halk beszédet hallott a szobában.

— Az utolsó darab kenyeret adtam oda — sóhajtott Mária, — holnap már nem tudom, mit adunk a Gyermekeknek...

— Ne csüggedj, Mária, velünk az Úr, aki eddig is megsegített bennünket...

A kis Jézus még sokáig nem aludt el, hanem forró imában kérte Mennyei Atyját, hogy hallgassa meg kérését, s adjon munkát nevelőatyjának.

A jó Isten meg is hallgatta egyszülött Fiának kérését s másnap már korán reggel egyre-másra jöttek a munkát rendelők. Többek között valami sürgős munkát kellett Szent Józsefnek elkészíteni. Gondolhatjátok, milyen boldog volt a kis Jézus, hogy kérése meghallgatásra talált az Atyánál. Nagy serényen ő is nekilátott a munkának, hogy minél előbb készen legyenek a munkával. Még nem áldozott le a nap, mikor befejezték a sietős munkát. Úgy vette észre, mintha valami meleg derű sugározta volna be jó szüleinek arcát.

B'zanyosan nem volt azon este boldogabb gyermek Názáretben a kis Jézusnál.